

INTRODUCCIÓ

Un any més, i l'esforç extraordinari i constant del reduït grup d'homes de fe que s'ha responsabilitzat de la revista, la il·lusionada confiança dels editors i el patrocini de la Secció Numismàtica del CERCLE, facilitant com sempre el seu suport, han fet que pugui veure la llum un nou volum, ara ja el sisè, d'ACTA NUMISMÀTICA.

Voldria referir-me primerament al contingut. En aquest aspecte, cal parlar de dues qüestions diferenciades encara que en íntima relació: dels temes dels treballs i de llurs autors. Pel que fa referència a la temàtica, he de dir com la veig prou àmplia per a interessar de manera general a tots els aficionats a la Numismàtica. Encara tinc present, però, el comentari que hom m'havia fet —no diré que sense gens de raó en un principi— sobre l'excessiu predomini dels temes dedicats a la Numismàtica antiga, quan la majoria dels possibles lectors de la revista (que amb el seu suport econòmic a l'adquirir-la en fan possible la realització material) poden ser pel que sembla més afectats a la col·lecció i estudi de la moneda moderna.

Trobem aquí, d'antuvi, una aparent contradicció. D'una banda és ben cert que la proporció de col·leccionistes de moneda moderna és superior que la dels que s'interessen per l'antiga o medieval. Per explicar-ho, pensem que la moneda moderna és generalment molt més abundant i fàcil d'adquirir, i presenta menys dificultats de classificació i d'estudi al trobar-se molt més documentada, sense que això vulgui esser cap menyspreu per aquest col·leccionisme ni tampoc desmerèixer l'esforç que representa l'estudi d'aquestes sèries.

D'altra banda, i pels mateixos arguments, l'estudi de la moneda antiga i medieval, generalment de molta més gran complexitat encara que sigui només per la dificultat d'introduir-se a les fonts d'estudi i de consulta (l'Arqueologia, els autors clàssics, els documents d'arxiu, etc.), demana una base de preparació no diré més difícil però sí molt més especialitzada, el que possiblement facilita a la vegada la decisió de publicar el resultat de les recerques sobre aquests temes, tant complicats almenys en l'aparença dels lectors de tipus mitjà.

Sortosament, el desequilibri temàtic inicial ha estimulat també els interessats en la Numismàtica moderna, que si han sabut trobar en l'estudi de llurs sèries coses interessants de dir, han trobat també el punt de decisió necessari per animar-se a escriure-les i publicar-les. D'aquesta manera, i a la vegada que aquell desequilibri temàtic inicial s'anava compensant, tots ens hem enriquit amb el coneixement de nous aspectes de la moneda moderna, i la revista —obra col·lectiva— ha vist ampliada la base de participació amb nous autors que potser mai havien pensat que el que ells sabien també podia interessar els altres.

Això em porta directament a parlar dels autors que, fins ara, han col·laborat amb els seus treballs i estudis, amb més o menys continuïtat, a les

pàgines d'ACTA NUMISMÀTICA. Podem constatar fàcilment com el criteri de selecció d'aquests autors ha estat sempre amplíssim. Al costat de Professors i de numismàtics de formació universitària, nacionals i estrangers, hi trobem moltes vegades els col·leccionistes de ben guanyat prestigi per llurs estudis (molts d'ells posseïdors del Premi J. Conde, de la A.N.E.) i també els més modestos cultivadors de la ciència que a tots ens apassiona, amb les mostres dels seus primers treballs.

Tampoc la revista no és tancada a l'ús de les llengües estrangeres, si bé es totalment lògic que les més utilitzades siguin les nacionals hispàniques, totes elles usades en termes d'absoluta igualtat. Aquesta idea oberta que ACTA NUMISMÀTICA manté des del seu origen no ha estat cap mena d'obstacle per aconseguir un nivell de contingut excel·lent i una difusió òptima, com es pot veure pel fet que els primers volums siguin pràcticament esgotats, i ens demostra a la vegada fins a quin punt tots considerem profitosa la seva lectura.

En relació amb el servei que d'una revista d'aquesta mena podem esperar i del profit que hom en pot treure, crec que ens trobem amb dues possibles alternatives. D'una part, un profit específic i més concret que cada ú espera trobar, d'acord amb les necessitats d'informació i en funció del que col·lecciona. Es a dir: la revista ha de donar el que la majoria dels lectors necessiten i esperen, al nivell més assequible per a tothom. I de l'altra, un profit genèric i més abstracte, pensant de manera primordial en col·laborar a les necessitats de la ciència i de l'investigació. Es a dir: la revista ha de mantenir el nivell més alt possible i pensant en fornir de materials als estudiosos.

Aquí sí que ens trobem amb dues posicions ben antagòniques i que cal harmonitzar. Es ben cert que el prestigi es guanya per la qualitat, i el prestigi aconseguït per l'ACTA NUMISMÀTICA es fa més evident amb cada nou volum que apareix. En tenim la mostra, veient els seus volums arrengrats a les biblioteques especialitzades dels centres de treball i d'estudi (Seminaris i Departaments universitaris, Museus, etc.), com un element més dels necessaris per a la formació de les noves promocions d'investigadors. Aquesta es una realitat important i que no s'ha de malmetre, a la vegada que tampoc cal descuidar la tasca divulgadora i de síntesi, orientada a la formació dels aficionats i col·leccionistes.

No oblidem que l'ACTA NUMISMÀTICA és el fruit de molts esforços. Dels de qui he parlat de bon començament i també del dels autors que generosament i desinteressada hi col·laboren. Però m'agrada de dir que és del col·leccionisme numismàtic precisament de qui tots en som deutors, perquè es ell qui la necessitava, qui la demanava i qui l'ha fet possible. Pensem, a més a més, que és ell qui en suporta la càrrega econòmica, cobrint les despeses de l'edició a l'adquirir-ne els exemplars, i també qui estimula els autors al demanar-los més i més informació.

No es tracta d'un col·leccionisme limitat i estàtic dedicat a reunir exemplars con més millor, sino d'un col·leccionisme obert i dinàmic que desitja saber més a cada dia que passa, que vol aprofundir en els coneixements numismàtics i que no s'espanta de les dificultats amb les que s'ha d'enfrontar. Es a dir, un col·leccionisme que estudia i treballa, amb resultats que en res desmerèixen (pel rigor del mètode i l'objectivitat de les conclusions, com ja he dit alguna altra vegada) dels obtinguts per professionals de prestigi. A tots els qui el formen, el meu regreïment.